

Orrholmen/ Garagepoesi

Torbjörn Eriksson (red)

Heidrums Förlag
Fensbol 39 • 685 93 Torsby
0560/421 26
info@heidrums.se
www.heidrums.se

© De medverkande & Heidrums Förlag
ISBN: 91-975733-1-0
Grafisk form: Peo Rask
Tryck: xxxxxxxxxxxx, 2006

Förord

Allt handlar om förhållningssätt.

Vår byggda miljö rymmer alltid nya möjligheter.

Ett med åren slitet garage i ett av miljonprogrammets glansprojekt "Vita Staden" på Orrholmen är utmaningen.

Genom att tänka nytt, tänka i mångfald och variation har KBAB tillsammans med de boende (representerade av garagegruppen) lyckats att, med olika fantastiska och spännande kulturaktiviteter parat med fysiska åtgärder, åstadkomma en helt ny garageupplevelse.

Diktsamlingen Orrholmen/Garagepoesi är ett lysande exempel på nytänkande som bidrar till denna förändring.

Jag vill framföra mitt och Bolagets varma tack till var och en som med sitt bidrag gjort detta lilla mästerverk möjligt.

Karlstad i maj 2006

Mats Enmark
vd

Barndikter från Orrholmsskolan

Opel	Garage
Renault	Audi
Rullator	Rundtur
Honda	Arbetsplats
Orrkorallen	Gammalt
Lugnt	En smutsig plats
Musik	Toyota
Stort	

En bil kommer in i garaget med många varor,
de har varit med om många faror.
Golvet har klinkers,
bilar har blinkers.
På vägen ligger det grus,
från högtalaren hör man ett brus.
I garaget spelas klassisk musik,
på Orrkorallen och Blue Corner finns det mosaik.
I garaget finns det stålstångar,
men det finns också trappuppgångar.
Kanske du ser smuts,
eller en liten fönsterputs.
Där ligger en snusdosa,
titta där ligger en rosa liten babytrosa.
I soptunnan finns det en säck, bilar har fyra däck.

Här spelas fullt av lugn musik,
här finns också vacker mosaik,
bilar som åker fram och tillbaka
för att en bit av Orrholmens stolthet få smaka.

Väggarna gula, golvet grått.
Finns här inget flott?
Jo, alla underbara minnen,
som jag fått uppleva med mina fyra sinnen.

Garaget är som en fabrik
med massor av trafik.
Lugn musik spelas hela dygnet här
för att få en trevlig atmosfär.
Här kan du parkera
– om du ej vill parkera
kan du promenera ...

Här finns brunnar
Där finns Gunnar

Här finns pappor
Där finns trappor

Här finns en knapp
Där finns en napp

Här finns en ram
Där finns reklam

Här finns metall
Och jag är rätt kall

Orrholmsgaraget
Är som en fotbollsplan, bilarna som bollar
Heja, heja! skriker de som kollar
Skjuta, passa, dribbla och fånga
Kan man göra i garaget, det långa
Här kan man dribbla upp alla spelare i varsin gång
Samtidigt som man kan lyssna på ljuvlig sång
Skjuta hårt som bara den
Oj då! jag träffade fisken
Gubben i bilen blev ganska sur
Men värre blev det, när han fick stå mur
Bollen han rätt i huvudet fick
Då jag snabbt hemåt gick!

Orr-Corallen

Blue Corner

Orrholmsgaraget, en stor hästsko,
här kan alla uteliggare bo.
Här kan man se den fina fisken,
nu måste jag dra och fixa disken.
För att komma hem tar jag hjälp av båten,
samtidigt som jag lyssnar på den dåliga låten.
Jag gillar inte klassisk musik,
men den spelas så att det inte ska bli kalabalik.
Bilar passerar här varje da,
det går faktiskt bra.
Att prata i mobiltelefon här
är svårt och fungerar inte i denna sfär,
men ändå gillar jag att vara här!

Röster från
Orrholmsgaraget

EVA ERIKSSON / Underlandet

I mitt garage möts
jag av musik
inte motorbuller
utan musik
Bach – Gud bevars

Morgon

Kväll i mitt garage
Jag kan möta mig själv
Jag som älskar friheten
bor i ett hus med ett underland
fyllt med grå men också ljusa
glimrande hörnor av frihet.
Där kan jag vila – finna – möta mig själv.
Hörnet – segelbåtar tar mej med
till en strand där jag blir
en sammanhängande helhet.

Frihetskänsla

Musiken sköljer
över grått tak
och grå väggar.
Grått boende
blir harmoni

Morgon

Kväll i mitt garage

Frihet

I Osmos hörna med fisken
omgiven av blå pelare
bärande vita tefat
visar vägen
till det utforskade

Frihet
Morgon
Kväll i mitt garage

I underlandet.

CARINA EKMAN / Blue Corner

En man i gröna militärbyxor
tar sin cykel
och drar

En bildörr slår igen
Prassel av papper
Ett paket tas ut
Röd kappa
permanentat hår

Och överallt musik

Betong, grå
Gatan dammig
Avgaserna luktar – avgas

Vit bil
Tung börda

Det kommer fler och fler
En ung tjej på cykel
Ung man i beige jacka med grön systempåse
Ung kvinna i svart kappa med axelväska
Äldre kvinna i svart med blonderat hår

Liten grupp småpratar runt bil
"Vad blir det till middag?"
Konsumkassar, kvinna lyfter
"Karlssons har flyttat"
Mannen pratar

Man med röd kasse
Kvinna med schal om huvudet och glasögon
Ett barn gråter. Ropar
Vill inte, är trött
Större barn tar mindre barn i handen
"Nej, nej, jag vill inte ..."
Två riktiga karlar i BMW

Liten kille stryker förbi, tittar under lugg
Lätt överviktig kvinna med vitt hår tungt lastad med dagens
inköp
På avstånd man och kvinna
Han före
Hon efter

Ung man springer med barnvagn mot röd bil
Barnet ropar "Nej, nej!"
Vagnen lastas in i bilen
"Mamma" ropar barnet

Svart ung kvinna håller liten pojke i handen
Ungt par med träningskläder
Äldre herre parkerar cykel

Bilen med barnvagn åker
Bakluckan öppen
Långt borta cykelljus

En dörr öppnas
Cykeln har kommit fram
Den är röd liksom cykelhjälm
Röd är också kvinnans jacka liksom hennes kinder
Hon går helt nära men säger inget

Musiken byter tempo
Två bilar på ingång
Ung man med skägg, grå mössa och två konsumkassar
Ung man med svart jacka och händerna i fickorna
Ingen mottagning på mobilen

“Vasaru?”

“Vad har du på den?”

“Vi ses imorron!”

Två glada grabbar vinkar till varann

Blå Volvo
Svart Toyota
Vit Toyota
Musiken är pampig
Tempot högre
Bil kommer i hög fart
Trumpeter smattrar

Borta i kurvan går en man med försiktiga steg

Vinden trycker glaset på det stora fönstret inåt

Det smäller i en garagedörr till tonerna av Pomp
and Circumstance

Genom det rutiga stängslet skymtar någon innanför en blå
dörr
Beethovens femma
Da da da da, da da da da ...
Dörren öppnas

Ut kommer en man med fru och hund

En grupp om minst åtta personer närmar sig
Ljudet av någon som springer
Musiken stegras
Men hon som gick förbi nyss log vänligt

Man med röd halsduk på väg
Allvarlig med brun axelväska
Herre med krokig rygg och täckjacka
Kvinna med väska med blommor på och ett leende
i mungipan

Beethoven går mot final och det är stilla

”Du vet ... om du tänker ... ja precis”
Rundnätt kvinna passerar
pratar i mobil

Musiken hörs inte längre
Fläkten dånar
Det känns tomt
Vit bil som låter mycket
Annan bil gasar
Ny bil kommer
Flera människor på väg gående
Musiken är tyst!

Ännu ett gråtande barn trött efter dagens möda
Flera bilar
Och människor

Musik hörs igen, lite svagt
Barnets gråt accelererar
”Kom nu” säger pappan
Han springer före
Mamman och barnet kommer efter
Det går inte fort

En kvinna vankar av och an
Som om hon väntar
På någon
En man i vitt tittar på henne men går förbi

En kvinna i rött ler varmt när hon passerar
Kvinnan som väntar står kvar
Romantiska stråkar
En bil stannar
Ur bilen stiger ett litet barn med sina saker i en påse
En hastig kram och mannen i bilen kör iväg

Äldre herre med lite stapplande steg följs av två ungdomar
Man med ficklampa står lutad över vit bil med motorhuv
öppen
Han håller vatten ur en colafaska
Han tar upp en ny flaska
Ett varmt leende kommer runt hörnet

Musiken är ljuv och smekande

Mannen lyser med ficklampan
Nu faller han ned huv
Pang
Det är klart

Violiner ljuder högt i registret
Den värsta kommer-hem-efter-jobbet-rusningen har lagt sig
En och annan bil kommer ännu
Mannen i den röda täckjackan hasar förbi för tredje
gången

Ung man med stege
byter lampor innanför det rutiga stängslet
En röd skåpbil, AB Tidningstransporter, susar förbi
Och en Volvo

Flöjtmusik ... hopp, längtan
Det känns tryggt här
Ensam i underjorden

Här är det inte längre fart och fläkt
men flöjt och fläkt låter ihop
Cyklande man med plastask på pakethållaren
Busschaufför i uniform med liten ryggsäck
Två fnissande tonårskillar

Kl är 18.30
Reser mig
Tar min cykel och åker ut i den ljumma vinternatten.

(1/12 2005)

LEIF NAHNFELDT / Dikter

Stillastående

Det är kall och blåsig januarinatt.
Ser en ensam pojke övergiven på gräsmattan.
Bara en fågel som sällskap.
Jag frågar om han fryser.
Men han står blickstill och svarar med ett leende.
Han verkar må OK.
Ger honom en klapp på huvudet, går vidare.

How you doin?

Läser alla skyltar.

Har alltid läst alla skyltar.

Helena tyckte jag var knäpp.

Du kan väl iallafall läsa dem tyst, sa hon uppgivet.

Men hon är inte här nu

så jag läser högt rakt ut i natten.

How you doin?

Tack bra säger jag.

Kunde inte sova,

så jag återvände till

minnenas garage.

Hur mår du själv?

frågar jag men får bara samma fråga i retur:

How you doin?

Får jag komma in undrar jag?

Just då snurrar minnet igång

och jag känner en ilning

av den otrygghet som

fyllde mig första gången

jag gick denna väg

in i gangstergaraget.

... där knivar slipades i mörkret

... där kedjorna rasslade i hörnen.

... där gängen hängde i gallren

där olja och bensindoft

blandades med röken från ett oljefat

där några värmde sig

inför den stora sammandrabbningen.

How you doin?

Mike som växt upp i Chicago hade berättat för mig.

Jag förstod inte hur pappa kunde gå så lugnt

in i detta helvetesgap.

Jag bär en fiollåda som döljer en automatkarbin.

Pappa öppnar en dörr.

Jag gör mig klar att slänga mig ner och

peppra rakt in i mörkret.
Men där står diakonissan Gunnel och säger:
How you doin?
Hej och välkommen till julfesten.

Dolores

Den krypande bebisen tittar på mig.
Hon är borttappad och letar efter Miriam.
Men Miriam har flyttat och det vet inte bebisen.
Miriam fick inte stanna fast hon vill.
Miriam brukade gå upp på morgonen och ta på sig sina
tigertofflor.
Dockan Dolores kröp upp i hennes fann.
De brukade sitta i fönstret,
titta ut över vattnet och minnas ljuden
från kvällen innan
när Robert Wells fyllde världen
med snabba löp över tangenterna.
Miriam hade ett tryggt hörn i världen på fjärde våningen.
En utblick, en fristad.
Nu har någon stängt dörren.
Den slitna tofflan och Dolores
ligger utanför ett soprum
och väntar på förbarmande.
Miriam vet inte var hon ska bo.

På fest

*På andra våningen stannar jag.
Känner en omisskännlig doft av tre råa vitlöksklyftor om
dagen.
Här ringde jag på en gång,
skulle på avslutningsfest.
Hade haft bråttom
var lite svettig,
bar på min violin ...*

Leif har aldrig sett öl, vin och sprit på ett stort soffbord.
Leif har bara sett fulla gubben på gården bredvid.
Leif vet inte hur en riktig fest går till.
Leif märker att några blir tårsliskiga
och andra smeksnuskiga och några bråkbräker.
Leif har aldrig varit med förut.
Leif är inte världsvan.
Leif går hem över isen.

Till Gunnar

Gunnar går igen
Gunnar måste gå
Gunnar går varje natt
Gunnar vill hellre gå än att tappa fotfästet
Gunnar vet vem som skall ha vilken tidning
Gunnar vet tidningars värde
Gunnar gick förut också, i korridorer
Gunnar gjorde ungdomar till tidningsläsare
Gunnar visste att gräva bakom rubrikerna
Gunnar skapade kritiska observatörer
Gunnar lägger världen i Karlssons inkast
Gunnar vet att världen går under om kunskap förloras
Gunnar ser till att alla som vill får frukostlektyr
Gunnar går varje natt
Gunnar drar sin kärra
Gunnar går för livet

Bänken

Här stod en bänk.
Det syns att det har stått en bänk här.
Det finns minnen, sittmärken och liggsår.
Några minns honom,
han som sov här.
En av de som inte glöms
fast de är namnlösa.
Längst därinne i betongbuken
fanns en plats att återvända till
en kall januarinatt som denna.
Ingen vet vem som försvann först
mannen eller bänken.
Försvann bänken för
att mannen försvann
eller försvann mannen
för att bänken försvann
eller försvann bänken
för att mannen skulle försvinna
eller försvann någons hjärta
vid ett skrivbord

Här stod en bänk
den är borta
Här låg en man
han är borta
Utanför jurlivs
står en bänk
Han som låg där lever inte längre.

En ensam violin

Det finns ingen vind i seglen.
Bara stiltje, nattligt lugn och en ensam violin.
Tonen från violinen tar mig med upp längs trapporna.
Stannar utanför dörren där hon bodde
som fyllde mitt hjärta en tid.
Hon som höll violinen så varsamt
som smekte tonen så att jag blev varm
av lycklighet.

Millimeter för millimeter
gav jag min kärlek och dyrkan en sommar
med vattenkanna och skurborste.
Fann ett hårstrå i duschen kände doften
när hon lutade sig fram och hjälpte mig
igenom dubbelgreppen. Hon var långt borta
och jag satt där i den tomma lägenheten och
sökte efter hennes ton den varma och ömsinta
En vibrerande sträng.
Vår hemliga förbindelse.

En outtalad dubbelkonsert.
en berättelse om Bach och kärlek.
En ljum vind blåser ur ventilationsanläggningen.

STAFFAN ANDER / Dikt

Uppehållsväder,
sade radion.

Snökaos, sade bilist.
Stängde dörr och försvann.
Ut ur garagets värld.

Hans ljuslyktor gav
Kakel Spektakel vackra ljusreflexer.

Busshållplatsen var stängd,
i väntan på nytt höghus.

Mjuka linjens översida
har gjort hårda fartränder
i garagets tak.

Musiken är klassisk,
(så att inga stimpengar behöver
betalas ut.)

Tystnaden bryts av en taxibil.

En ung man rasar ut
och rusar
mot egen dörr.

Orr Corallen vaknar till liv
av hans närhet.
Får ljus, skuggor och liv.

För att åter bli, lurande,
mörk.

Här finns inga årstider,
inga tider alls.

Bara du
dina fotsteg
och Vivaldi.

Tomgångskörning

Tomgångskörning förbjuden.
Den som har ögon kan se
den som har öron kan höra,
hur varje dag föds på nytt
För att upptäckas, skapas,
formas som framtid.

Tomgångskörning förbjuden.
Likgiltigheten förvandlad till hängivenhet.
Kärlekens rörelse,
som ett vatten,
levande ur källan,
för att räckas till ett du.

Tomgångskörning förbjuden.
Bara det liv som har levts
kan levas färdigt
och lämnas
i hoppet om att levas vidare,
ansikte mot ansikte.

Omlädningsrum

Påklädningsrum.
Klä på sig
masken, maskaran, pokeransiktet
krypa in i plåtskal.
Söka skydda sig mot rädslan.
Kanske uppgivenheten,
men, vem styr?

Avklädningsrum.
Klä av sig
dagen, arbetet, rollen.
Krypa ut ur plåtskal.
Öppna dörren mot det privat,
leken, få vara sig själv.
Bara älska och älskas.

Omlädningsrum.
Växlingen, förvandlingen
som gör livet annorlunda.
Lämna skammen, våga nakenhetens risk.

Det finns igen kärlek utan smärta.
Det är genom att lämna
som man kan ta emot.

CARINA BARTOLDSON / Dikt

I den vita staden
I din koja eller slott
till dess trygga rum
går en trappgång upp
från en underjordisk sal

Den en ingång
eller utgångspunkt
för rörelse och färd
Vi möts kanske var dag
det är ju en värld
som endast var mänska
kan göra mindre kal

Delade minuter
i en hästskos form
Dina mina ord
som trollspön i backen
förvandlas all
föreställnings norm

Tänk vacker är dagen
när du kommer därur
ger varann lite färger
i en samspelsmosaik
Gläds var gång maskinen
befrias från sin bur

ANDERS GÅRDFELT / Myggor av is

Likt myggor av is söker den sin näring
ettrig kyla som biter min hud.
Likt omvärldens intolerans och inskränkthet
viktlös tyngd på mina skuldror.

Bedövande frost förlamar hjärta och själ,
betongtempelts värme och frälsning mig hägra.
Nya tankar likt vinterfrön i vinden sväva,
vinden, den vinden som sveper från Långöns väg.

En vintervind som värmer en frusen poet,
en vind färgad av förståelse och acceptans,
en vind som når garagekall yta och tillåts yra,
en toleransens vind som slipar och härdar dess golv.

Isparkettens hårda yta, ett skydd mot mörkrets dolda kraft.
Inget skenheligt ogräs tillåts här spira,
ingen ölandstok eller murken gren får här fritt orera,
i denna betongens kyrka och katedral.

INGELA JOHANSSON / Morgon randas

7.15

En violklang studsar
mot hästskoformens pelare
dör ut mot betong

7.20

Tystnad råder åter
så öppnas nya dörrar
hon går emot mig

7.50

Utanför skymtar
julpyntade fönster som
speglas i vatten

8.00

Någon rör sig snabbt
doft av vatten med olja
snäva jeans går ut

8.10

Kylan möter mig
ljuset tar över månen
längtans röst spår mig

8.25

Oväntat lugnt
konst ryms i bilars tempel
myter på betong

8.30

Stövel på k-brunn
möts av en röd tennisko
det är december

8.40

Bil bakom galler
väntar där tålmodigt
hon reste med buss

8.50

En ensam vante
mötte han henne igår
blev kylan då vår

8.55

Stannar och ser mig
bär en cigarrdoft till mig
brun kappa, turban

9.00

Hon är den första
ser ut att vara från sol
knycker på nacken

OLA JONASSON / Svart session i den vita staden

(Genesis)

21:37

på väg till den vita staden
en budbärare med orden
ett etui
innehållande kusliga sanningar

inspirationen är ett gift
och jag är en spottkobra ikväll
vaggar stillsamt med till symfonierna
vid velodromens fiskeläge

21:50

djupt ner i detta hav ligger en jungfru
halvt nedgrävd i sanden

de tunga ögonlocken
talar om en sjunken dröm

hon är död men söker efter liv
grå men hungrar efter färg

vad du än vill regnbågsnatt
tänker hon

du får vad du vill
bara du upptäcker mig

hon fortsätter att hålla andan
fast utom tävlan

andas man inte
så har man sällan vunnit.

22:08 (TORNET)

Kanske ses vi inte förrän högst där uppe i tornet
först då har det runnit av oss
allt det vi försökte få sagt men aldrig kunde

Vad jag vet bevakar ingen hissarna dit
om jag förstått det hela rätt
går de till toppen utan stopp på vägen

Nu återstår endast viljan att uthärda
i konsten att inte bli sedd
att hålla sig gömd till varje pris

Ta hjälp av kameleontens hemliga nycker
växla mellan genomskinliga nyanser
i så osynliga pigment som möjligt

Kanske ses vi inte förrän högst där uppe i tornet
pånyttfödda och nakna igen
för allt annat lämnas kvar

I uppslukad tid
i upphörd andning för gott
i stillnad röst för att aldrig mer bli hörd

I det vi sträckt oss efter
utan att nånsin kunnat nå

i allt det vi tänkt utan att förstå

Nej, kanske ses vi inte förrän högst uppe i tornet
om vi då upptäcker varann
om inte utsikten besestrar vårt kära återseende

Det sägs att den överträffar allt.

22:33 (MER ÄN BILDEN)

ett blodigt handtag
betyder mer
än bilden
av ett blodigt handtag

för en blodig hand
har en gång vidrört
det inte blodiga handtaget

en inte blodig hand
har en gång burit en kniv

en inte blodig kniv
har brutalt stuckits in
i en invandrarkvinnas
blodiga hjärta

sedan var det bara där
det blodiga samvetet som blockeras undan
och en kran
som spolar ner blodet med vatten

Men när ett en gång rent samvete
möter en vän på stan
då tar de varann i hand
som blodsbröder skall

23:01

du kom bärande på mitt barn
och jag har aldrig sett dig så stolt
känt mig så
det stora pusslet var fullbordat

och jag
som korsat kontinenter, savanner och djungler

jag sökte efter svar
där jag minst av allt skulle
sådde mina frågor
och befruktade en ängel

nu är jag alltid nära himlen
utan att behöva lyftas upp kroppsligen

23:15

Fan ta er
arkitekter av grå söndagar

ni formgivare
av dessa insiktslösa vakuumvestibuler

som att följa
ruttnande kött

jag hör ingen puls
ingenting som påminner om liv

förutom alla insekter och gråsuggor
som passerar mig

de nynnar på en undergångssång
en vass avgrundsserenad

som skär som kniv
i mig

skär
med dålig smak och självförakt

23:22

Siluetter av mina bröder
är kanske så nära de kommer mig
men kanske kan ingen skilja oss åt
mot väggen, i ljuset

Vi talar inte längre
tiden har slagit knut på våra tungor

men hoppas kanske om att ses, tänker ibland
på den fullkomliga föreningen

Ser man till sådant
när man sammanfattar livet?
Tas de med det
i den slutliga kalkylen?

23:31

Jag lägger mig ner
rullar runt i en pöl av urin
men det är inte gott nog

De kräver mer av mig
en högre grad av förnedring i dessa tider
amatörnivå hävdar de

Om jag sörplar det då, säger jag
om jag gurglar det i tjugo minuter
får jag TV-tid då?

De är inte kvar.

23:47

Varje natt slår jag cirklar
kring min egen undergång

omringar dessa slitna passager
av död mark

i samma underjordiska oval
stiger änglar ner

och klär min rädsla i återstoden
av hundratals tysta ögon

varje paus reser en vildsint längtan
till underverk och väldeliga nycker

00:01 (BUMERANGERNA)

Kriget är över

och om vi skall finna varann
i den täta skogen

måste vi ropa
efter folket med sågarna

De med stegarna
svär ännu nederlagets hårda lott

Kriget är över

och det finns ännu sådana som vi
som slåss för öppna ytor

kompasserna blir osäkra av kärlek
kräver fritt spelrum

hur skall vi annars
kunna kasta bumerangerna?

00:04

Hon rundar hörnet
och rycker till av min kvällsnärvaro
undviker ögonkontakt
är mån om att behålla distansen
men ökar stegtakten
efter att hon gått förbi mig

Löpsedlar om våldtäkter
syresätter vår omgivning
jag kan stå i timmar
och berätta om stunderna
då jag känner mig illa till mods
att vara man.

(Nemesis)

00:12

jag faller ihop mig för natten
vagnar så sakteliga hemöver

(Torsdag 1/12 kl. 21.30-00.15)

KENNET SVENSSON / Dikt

En syn,
en blick.
En grånad utsikt.

MONA NYLIN / Mellan himmel och jord

Grön vägg
Små plattor
Gult ljus
Blå dörr
Tom vägg
Bil
En röd lampa lyser
Dörren stängs
En bom,
gul och röd
Plats nr. 15, 14, 13 ...
P-avgift alla dagar
Europark

Gul pelare
Ett staket
Därinne står bilarna
De är mycket viktiga för människan!

*

Man måste ha något att hålla sig i
En fisk
Ett garage
Någonstans att vara
Och befinna sig
Ingen vet
Hur det är
Att inte ha någonting att hålla sig i

Ett liv
En väg
Ett staket

Bara ett tomt mörker
En tom rymd
Utanför alla ramar
Bortom all tyngdlag

*

För om man åker över ekvatorn
Då blir det natt på en sekund

Och vattnet rinner ner i vasken åt motsatt håll

Det är Gravitationen ...

*

Ett skivbolag
Ska jag skaffa
Mitt eget
Som ger ut Min musik
Bara Min musik
MN RECORDS
Dä du!
Det är något att hålla sig i
När vattnet rinner åt motsatt håll i vasken!

*

Rymden är stor
Mycket större än man tror
En evig rymd
Dit ingen kan gå

Förrän man sagt hej då
Och tagit kläderna å
Sagt god natt:
– Nu flyger jag till stjärnorna!

Evighet
Jag lever all tid
Här och nu
Kroppen lämnar jag
Kvar i jorden
Himlen söker himlen
Stoff av samma typ
Flyg nu högt min stjärna
Var natt ur kroppen gå
Att "dö" varje dag
Är att livet få

*

Jag tittar ut
Genom mitt fönster
Det finns en väg

Genom himlen
Över molnen
Rakt in i evigheten

Den vägen vill jag vandra
Och titta på
Den är så vacker
När jag står här
Och tittar ut
Genom mitt fönster

Det finns en väg
En bro
Mellan himmel
Och jord

JÖRGEN KARLSSON / Dikt

rastlöshet i avtagande
när intryck, avlöser avtryck,
när avtryck, gör intryck så djupt

Ser ljus, punkter av ljus,
harmoni,
Ser liv,
det finns liv här
Ser möjligheter,
under inflytandet, effekten
av Orff & Vivaldi
bortom trafikbrus & kaos,
bland slumrande plåt & metall

Ridåer går upp, skingras, löses upp,
lugn och värme
bryter igenom det kalla,
hårda,
det tungt grå
som definieras, kategoriseras: *Vardag*
Och skuggorna jagas på flykt,
skatterna gnistrar på avstånd

Det som tycktes så hårt, massivt
visade skörhet, var blygt

Hanterar en tanke som vaknat,
om hur det kan vara,
vad det är
& hur framtiden,
tar form från *nu* och *framöver*

Undrar om någon
kan tycka;

Det här,
det här är inget bra

Om någon kan fråga;
Ska vi verkligen leva med det här,
vi som bor, hör hemma här?

Färdas längs tankebanor,
ungefär som:

Så, kan ingen tycka,
och en fråga som den,
är för djupt begraven

En människas längtan efter ljus, konsonans,
är för stark för att färgas av skuggade vrår

Sveper förbi,
ljusknippen,
varsamt smekande asfalten under sin tyngd
Drar en tung last,
andas knappt

Växlade ord
med Henne,
intryck, avtryck
& de andra som gjort sitt, passerat

Lämnar det här,
en atmosfär
som påskyndar sitt nyare, vackra förflutna
Byter tak mot himlens dis
Går ut i december
går ut,
i december

STEN SUNDMAN / Här låg en gång ett hyvleri

Några generationer rakt under oss låg en gång ett hyvleri:
Bolinderhyveln, Orrhomens Minotarus, ett svart vidunder
i en lång rödmålad grotta med plåttak vrålande
trumhinneförslamande, slukande, kåddoftande plank
och spottade ut sidenskimrande bräddor som vinande
sågklingor kapade i lådkorta längder; valkiga snusbruna händer
sorterade – Hildings och Kol-Gustavs tummar var utan pardon.

Undanbärare med balansbesvär vinglade iväg sina staplade
bördor och byggde skot på skot, höll räkningen med långa
mätstickor och stoppade hyveln när kvoten var fylld
kurkade ibland, bänken svämmade, över gliringar haglade
och svordomar osade skadeglatt utefter hela matarkedjan medan
eftermiddagssolen stack in strålknippen i spånvirvlet.

Vid limbänken slafsade penslarna och klubborna bultade
in fjäder i not till träets oupplösliga kopu-lation, tängernas
ekvilibrister, fingerflinka buntare vid sitt bord slog om
ringlande järntråd, spände, sträckte, vred till och klippte av
Ture i hambotakt från Nickebo eller "Skogens" kultisbana
sen upp på bandet och en stinkande mullbänk efter: "Tvi".

Den svenska skogens Orrholmsförädlade råvara gled
på snusfläckade transportband ner i prämar byggda
på eget varv och bogserades av Ove eller "Grisen" över vikens
vassomkransade himlaspegel till hamnen för omlastning
och vidare färd över haven och konvertering till lådor som
blev fyllda i Kina, Australien, Nya Zeeland, Argentina, England
med klirrande whiskybuteljer, tändstickor, corned beef,
äpplen, apelsiner, persikor, i skogsdoftande lådor av gran och fur
från Orrholmen Sweden.

Därnere under era smällande klackar
smattrande mopeder, sjungande bildäck
Bara några generationer ner finns en värld av minnen.
Här låg en gång ett hyvleri ...

(Sten Sundman, undanbärare i hyvleriet på Orrholmen 1947)

GÖSTA AHLBERG / Garaget – en underjordisk saga

Kom hit hösten 77. Var nu detta rätt?
Fick välja på Parken och Holmen
Valde rätt på många sätt.
Garaget mörkt för nyankommen
Luften ljum och doftande av mat
Kändes som ankor på rykande fat

Vi åkte högst upp på Babord 17
Kände mig som jag var 13
Min söta fru med vår första son
En ny på väg, en fin person
En tredje fick också se garaget
Och utvecklade med det kuraget

Nu tiden har gått, snart 30 år
Ja, tänk vad fort det går!
Vi minns ännu garagets doft och mörka ljus
Det var en del av vårt kära hus
Nu garaget harmoni och konst ju sprider
Av ryktet om garaget ingen längre lider

Tack du kära garage för gångna tider
Nu finns här inte längre några skygga individer
Utan oro far vi att besöka våra vänner
De bästa och de flesta som vi känner
Tack till er som nu har gjort allt detta
Det blev till sist Karlstads verkliga femetta!

BERNDT NORÉN / Dikter

Hemkomsten

Bilen svänger in på parkeringsplatsen
ur kommer mannen med gröna kassen
klockan är kvart över fem
nu har han äntligen kommit hem

Glöm inte Mozart

Lyssna till musikens mjuka ljud
med underton av kärlekens bud
toner lätta som vingar
som vemod och kyla betvingar

Passionerna förbränner oss
åtrå är ett bleknande bloss
men som du hjärta brinner
lyssna till musiken
innan den försvinner

SARA ÄLEKLINT / Hemresan

Lättar ankar, vid Blue Corner, hissar seglet på frihetens skuta,
lämnar prestationkravens kaj för fantasins gränslösa hav!
Rundar holmen av nedprioriterat Ingenting, när viken av behövlig Tristess,
sömndrucken inspiration, vaknar till tystnadens lena röst,
släpper tillitsfullt rodret, fångas upp av kreativitetens strömmar

Hör livets stora och små frågor viskas i segelduken,
tankekursen tar tvära kast, styr efter impulsernas kompass,
stormen tornar upp sig, för havsdjupets hemligheter till ytan,
dränker förväntan om stora äventyr – istället möter jag mig själv,
båten slår emot självinsiktens branta klippvägg!

Växande spricka i skrovet, verkligheten sipprar in,
hämtar verktygslådan, tar fram själahelandets redskap,
konstnärshänder sammanfogar själens splittrade skärvor;
pennan dansar befriandets vals, till musikens läkande harmonier,
finner samspelta vägen, till de förlorade drömmarna

Ångestvinden mojar, känslövågorna vaggas till krusningar,
glider stillsamt genom det förflutnas, framtidens, förenande kanal,
öppnar rädslans sista, hämmande, blockeringsluss,
sikten klarnar, bedärmande utsikt över livets, säreget vackra, vidder,
skymtandes i horisonten, trygghetens kust, resan leder hem.

BENGT BERG / Korallfabetet

Korallfabetet
kan tydas och betyda
allt det som finns
inne i din tanke
– någonstans mellan hjärtat
och hjärnan
finns det innanhav
som utgör våra liv: vattnet är vår fader,
ljuset vår moder

Vi svävar intill
och förbi varandra,
nuddar med blicken
vid varandras namn
när vi i nattens tysta timme
åter är på väg
mot den dröm som
vi delar på under
den färd som kallas livet

Efterord

Svaret blev ja på frågan som ställdes till ett antal personer – om ni har lust, tid och intresse att i diktform skriva ner era intryck av Orrholmsgaraget.

Det som förenar bl a en biskop, en landshövding, en chefredaktör med elever på mellanstadiet och några yngre kulturarbetare är inte bara att det fanns lust, tid och intresse för att delta, det var nog framförallt viljan att pröva något nytt. Det som finns mellan denna boks pärmar är mer än ett antal dikter. Det är högst personliga reflexioner, perspektiv, observationer och uppfattningar runt en miljö som är vanlig vardag för många människor, inte minst de som bor i den "Vita staden", det vill säga på Orrholmen.

Poeterna ger också mer än enbart tankeväckande tolkningar av vad man sett och hört. De ger luft och näring åt en fortsättning av idéerna som började med att låta musik, konstverk och utsmyckning göra det underjordiska rummet mera mänskligt och levande, mer än en parkeringsplats under tak.

Orrholmen/Garagepoesi är inget överambitiöst försök att nå lyrikens finsalong – mer nog ett bidrag till en fantasirörelse för att göra vardagen mindre vardaglig, kanske till och med lite mer spännande.

Torbjörn Eriksson
Orrholmens garagegrupp

Innehåll

Barndikter från Orrholmsskolan	6
Röster från Orrholsgaraget:	
Eva Eriksson	20
Carina Ekman	23
Leif Nahnfeldt	33
Staffan Ander	44
Esbjörn Hagberg	46
Carina Bartoldson	49
Anders Gårdfeldt	51
Ingela Johansson	52
Ola Jonasson	55
Kennet Svensson	67
Mona Nylin	68
Jörgen Karlsson	73
Sten Sundman	76
Gösta Ahlberg	78
Berndt Norén	80
Sara Äleklint	81
Bengt Berg	82
Efterord av Torbjörn Eriksson	85